

en Sportsplads for Ungdommen. Tre gullokkede Drengene i Alderen fra ti til seksten Aar spillede Langbold i Skjorteærmer, og Præsten selv førte an i Legen og raabte allerivrigst, naar det galdt om at »stikke« en Bold rettidigt ind til Maalet. Hans Kone stod ved Siden af med en lille Pige ved Haanden og saae til. Frøken Inger, der var den ældste af Præstens Børn, sad for sig selv henne paa Havediget med en Bog i Skødet og læste.

Der var ingen, der havde hørt de Fremmede komme; og disse havde ikke villet lade sig melde, men var gaaet lige fra Vognen ind gennem Haven for at kunne overraske. Et Øjeblik stod de ogsaa ubemærkede henne ved Laagen ud til Marken og saae paa Spillet.

Den første, der fik Øje paa dem, var Frøken Inger. I samme Nu var hun oppe med et lille Frydeskrig og kastede sig om Halsen paa Hofjægmesterinden.

Saa blev der en almindelig Modtagelse med hjertelige Udbrud af Glæde og Overraskelse. Præsten slog Per paa Skulderen og bød ham Velkommen.

»Dyrker De Sporten, Hr. Ingeniør?« spurgte han, idet han tog sin store Halmhat af Hovedet og tørrede sig over Ansigtet med sit Lommetørklæde. »Aa, det er en livsalig Ting! I den Henseende er vi Ældre bleven forsømt. Og nu er jeg